

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. május 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az állatkínzás vétsége miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. március 16. napján kihirdetett KB.IV.137/2008/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I. és a II.r. vádlottak cselekményét társtettesként elkövetett állatkínzás vétségének (Btk. 266/B.§ (1) bekezdés a/ pontja és (2) bekezdés) **minősíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. március 16. napján kihirdetett KB.IV.137/2008/8. számú ítéletével az I. és a II.r. vádlottat a Btk. 266/B. § (2) bekezdésébe ütköző állatkínzás vétsége miatt külön-külön 240 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket elkobozta és a vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlottak és védőjük 3 nap gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére. A törvényes határidőn belül a vádlottak és a védő felmentés érdekében fellebbezést jelentett be.

A védő mellékelte fellebbezése írásbeli indokolását is, amelynek lényege szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg a vádban írt bűncselekmény elkövetése védeneci terhére, mivel azok kétséget kizáróan nem bizonyítják bűnösségüket.

A vádlottak ezt követően új védőt hatalmaztak meg, aki szintén előterjesztette a fellebbezés írásbeli indokolását, amelyben azt a jogi álláspontját fejtette ki, hogy az első fokú ítélet megalapozatlan és felülbírálatra alkalmatlan. Indítványozta további bizonyítás lefolytatását, a halőrök szolgálati naplójának beszerzését, az Országos Meteorológiai Szolgálat megkeresését a víz hőmérsékletére vonatkozó adatok közzétevése érdekében. A szakértő szakvéleménye az ítélet alapjául nem fogadható el, mivel horgászati kérdésekben nyilatkozott, pedig ü. szakértői szakterülete kizárólagosan a halászat. Véleménye szerint a halór tanúk vallomása azért nem bizonyítja megnyugtatóan a tényállásban írtakat, mivel a nyomozás során tett vallomásuk szó szerinti azonossággal tartalmazta az általuk észlelteket.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.40/2009. számú átiratában az első fokú ítélet tényállásának kiegészítését indítványozta a halászatról és horgászatról szóló törvény rendelkezéseinek felhívásával, amelyet követően az ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság csupán annyiban tévedett, hogy a helyesen megállapított állatkínzás vétségét a vádlottak nem önálló tettesként, hanem társtettesként valósították meg. Ezért a releváns bizonyítékok újraértékelése útján a rögzített tényállást és azon keresztül a jogi minősítést támadó, vádlottak bűnösségét vitató és felmentésüket célzó fellebbezések véleménye szerint a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek. Indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak cselekményének társtettesként elkövettként történő minősítését, egyebekben a határozat helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlottak védője perbeszédében a fellebbezést fenntartva a vádlottak bizonyítékok hiányában történő felmentését indítványozta. Fellebbezésének írásbeli indokolását megismételve utalt a tanúk vallomásaival szemben felmerült kétségekre, az eljárás szakértő kompetenciájának hiányára, amelyekre tekintettel kétséget kizáróan nem állapítható meg védenői büntetőjogi felelőssége. A rendelkezésre álló adatok alapján ugyanis nem lehet ítéleti bizonyossággal kimondani, hogy a vádlottak tilalmazott módszerrel horgásztak volna. Hiányolta, hogy a szakértő nem vizsgálta a lefoglalt horgászkeszkségeket.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője írásbeli indítványával egyezően az első fokú ítélet tényállásának kiegészítését, és a jogi minősítés tekintetében történő megváltoztatását indítványozta. A védő felvetéseire reagálva kifejtette, hogy a tanúk a tárgyaláson már nem szó szerint tették meg vallomásukat, azok tartalma között azonban ellentmondás nem mutatkozott, szolgálati naplójuk beszerzését pedig nem látta indokoltnak. Felhívta a figyelmet, hogy a szakértőkről szóló törvény melléklete nem tartalmaz külön horgászati szakértő megjelölést, hanem csupán halászati szakterületet jelöl meg. Kiemelte azt is, hogy a szakértő látta a vádlottak cselekményét rögzítő videó felvételt, módjában állt a lefoglalt horgászfelszerelés megtekintése és mindezek alapján nyilatkozott úgy, hogy a vádlottak meg nem engedett, ún. gereblyéző módszerrel horgásztak. Indítványozta az első fokú ítélet jogi minősítés tekintetében történő megváltoztatását, egyebekben annak helybenhagyását.

A vádlottak utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban ártatlanságukat hangsúlyozták.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, a releváns bizonyítékokat számba vette, azokat értékelési körébe vonta és indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Körültekintően vizsgálta a vádlottak védekezését, melynek lényege szerint nem tiltott módszerrel horgásztak. E körben kihallgatta a halőröket, akik a vádlottak cselekményét közvetlenül észlelték és videó felvételen rögzítették, illetve meghallgatta az ügyben eljáró iü. halászati szakértőt is. Mindezek alapján mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását, elvetve a vádlottak védekezését, mely szerint nem valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a védő bizonyítás-kiegészítési indítványaival, ezért azokat elutasította. Álláspontja szerint ugyanis a védő indítványai olyan bizonyítékok beszerzésére irányultak, amelyek az elsőfokú bíróság rendelkezésére álltak és azokat módjában állt megvizsgálni. Ezért a további bizonyítás, illetve a másodfokú eljárásban tárgyalásra történő áttérés csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítás részévé tette a halőrök által készített videó felvételt, amelyet az iü. szakértő is megtekintett. A szakértő a tárgyaláson arról is nyilatkozott, hogy megtekintette a vádlottaktól lefoglalt horgászfelszerelést. Mindezek alapján e bizonyítékokkal egyezően rögzítette, hogy a vádlottak ún. gereblyező, tehát meg nem engedett módon horgásztak tiltott helyen, olyan halfajra, amelyre horgászati tilalom állt fenn. A szakértő annak tudatában nyilatkozott, hogy látta a vádlottak által használt felszerelést és mindezt összevethette azzal a mozdulatsorral, ahogyan a horgáskésztséget a vádlottak használták.

Az elsőfokú eljárás során továbbá beszerzésre kerültek azok az adatok, amelyek a vádbeli cselekmény idején a víz hőfokára vonatkoztak, mindezt az iratokkal egyezően rögzített az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában, ezért indokolatlan lett volna e tekintetben további bizonyítás lefolytatása a másodfokú eljárás keretében. Szintén indokolatlannak tartotta a halőrök szolgálati naplójának beszerzését, mivel e tanúk a nyomozás és a tárgyalás során részletesen kihallgatásra kerültek.

A másodfokú bíróság egyetértett a katonai fellebbviteli ügyész perbeszédében kifejtettekkel, amely a szakértő kompetenciája vonatkozott. Álláspontja szerint is Tóth László kompetenciájába tartozó ügyben adott szakvéleményt, amellyel kapcsolatban a másodfokú bíróságnak sem merültek fel kételyei.

A másodfokú bíróság szintén egyetértett a Katonai Fellebbviteli Ügyészség átiratában foglaltakkal, hogy a tényállás kiegészítésre szorul a releváns jogszabály felhívásával. Ezért az ítélet tényállását a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a következőkkel egészíti ki. „A vádlottak a tényállásban írt magatartásukkal megsértették a halászatról és horgászatról szóló 1997. évi XLI. tv. 23.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés f/ pontjában írtakat.” E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatára alapjául.

A vádlottak felmentésére irányuló fellebbezést a másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak. A vádlottak bizonyítékok hiányában történő felmentésre irányuló indítvány ugyanis az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadva vitatta a vádlottak bűnösségének megállapítását. A Be. 351.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A másodfokú bíróság azonban az ítélet megalapozatlanságát eredményező okok egyikét sem észlelte felülbírálatára során.

Az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményük minősítését illetően is csak annyiban tévedett, hogy azt nem értékelte társtettesként elkövetettnek, illetve a jogszabály megjelölésekor nem hívta fel a Btk. 266/B.§ (1) bekezdés a/ pontját.

Az ítéleti tényállásból megállapítható, hogy a vádlottak egymás cselekményéről tudva, együtt valósították meg a terhükre rótt bűncselekmény törvényi tényállását, ezért a Btk. 20.§ (2) bekezdésében írt társtettség megállapításának törvényi előfeltételei maradéktalanul fennállnak. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet megváltoztatta és a helyes jogszabályi hely felhívásával az I. és a II.r. vádlottak cselekményét a Btk. 266/B.§ (1) bekezdés a/ pontja és (2) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett állatkínzás vétségének minősítette.

Az elsőfokú bíróság egyébként helyesen vette számba mindkét vádlott tekintetében a bűnösségi körülményeket, amely az eltérő minősítésre figyelemmel annyiban egészítendő ki, hogy súlyosító körülményként kell értékelni mindkét vádlottnál a társas elkövetést.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a büntetési célokat, a terhükre rótt bűncselekménnyel arányosan állapította meg a pénzbüntetés napi tételszámát és az egy napi tétel összegének megállapítása is arányos a vádlottak jövedelmi viszonyaival. Ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, amelyek a pénzbüntetés átváltoztatására, az elkobzásra, illetve a bűnügyi költség viselésére vonatkoznak, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. május 20.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. május 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő